

פיום מהניקות החנורא תשפ"ג

חויבת לימוד פרק המפקיד

(מסכת Baba Mezia)

אל

לה
ל

לה
ל

לה

או

ישראלי
ת

שפ"ה

"בזכות החנורא ולומדייה נצלה הארץ"

אלפי נערים לומדים פרק אחד

זמן הלימוד

הבהרה חשובה לוח הזמנים מחושב לעמוד לשבוע, יש לסיים בסוף קטע לפני העניין:

תאריך	החומר הנלמד
יום שלישי ב' שבט [18.2] – יום ראשון ב' ה שבט [23.2]	דף לג: הספק קצר
יום שני ב' ז' שבט [24.2] – יום ראשון ב' אדר [2.3]	דף לד: דף לד:
יום שני י' אדר [3.3] – יום ראשון ט' אדר [9.3]	דף לה: דף לה:
יום שני י' אדר [10.3] – יום ראשון ט' אדר [16.3]	דף לו: דף לו:
יום שני י"ז אדר [17.3] – יום ראשון ב' ג' אדר [23.3]	חזרות על דפים לצרכים חיזוק
יום שני ב' ניסן [30.3] – יום ראשון כ' ניסן [20.4]	דף לו: דף לו:
יום שני ב' ג' ניסן [21.4] – יום ראשון ב' ט' ניסן [27.4]	יום שני ל' ניסן [28.4] – יום ראשון ו' איר [4.5].
יום שני ז' אדר [5.5] – יום ראשון י' איר [11.5]	יום שני י"ד איר [12.5] – יום ראשון ב' ז' איר [25.5]

לעוור בלבד אפשרות להצטרף בכל שלב)

הבהרה חשובה: אפשר לצרף נערם בכל שלב, ואין צורף ברישום

תקנון:

א. אין הגבלה בגין להצטרף ללימוד ולכון אפשרות לצרף גם סניפים של בוגרים.

ב. ע"פ שמתבאר בסעיף הקודם שאין הגבלה לגבי, לגבי המבחן ע"י גודולי ישראל שליט"א ההשתתפות היא עד כיתה י'ב (כולל י'ב). למועד עצמו יגיעו כל מי שהשתתף בימים וג' ובוגרים ולהם יתקיים מבחנו מסכם בבחבב שיטקיים במועד עצמו.

ג. סדר הלימוד בחוברת: 1. גمرا + ביאור הגמרא, 2. לאחר מבחנו ע"פ החומר: שאלות חזרה + חומר העיוון. מסלול **א:** הנערם שירצו לעלות לשלב הבא (מחנו ע"פ החומר: שאלות חזרה + חומר העיוון).

מסלול ב: נערם שורצים להמשיך ואין ברצונם לעלות לשלב הבא החומר למשך המבחן יהיה רק על שאלות החזרה בלבד. המבחן בשני המסלולים יהיה בלבד. בימי שלישי ב' ט איר (27.5), פרטם נוספים בהמשך.

ד. מבחנים שבועיים: כל שבוע יתקיים מבחן על השאלות נמצאות בסוף החוברת, המבחן יתקיים ע"י ה"בוט" של "אור ישראל", הקישור ישלה לרכו בסניף, במידה ואין לרכו טלפון תומך ניתן ליצור קשר ע"י אחד הנערם והוא יעבור לכל הנערם בסניף. כמו כן כל רכו יעורך מבחנים לנערם בסניף (שאלות בע"פ לחידוד),

הרב חיים פוקס
הרבי הארץ

(בחוברת ישנו שאלות אקטואליות הן לחידוד בלבד ולא למבחן)

חודש שבט תשפ"ה

כבוד

התלמידים היקרים והחבראים רשות מוסדות - אור ישראל

שלום וברכה!

מה מאד יgil ויעלו זibi בשמעי כי הנכם עומדים ללמידה בתקופה הקרויה את פרק 'המפקיד' במסכת 'בבא מציעא' כאשר בתקופה הלימוד ובסיומו יתקיימו א"ה חידושים ומבחן נושא פרסים לבבב' התלמידים.

אין עורך לגודל חשיבות לימוד הגמרא בכלל ופרק זה בפרט, ובבר אמרו חז"ל הרוצה שיכבים יעסוק בדייני ממונות. בפרק זה ישנים סוגיות עמוקות ומורתקות אשר הלימוד בהם בוודאי יפתח בהם את שער החכמה וה התבונה, ועל ידי לימוד זה תעלו מעלה מעלה במעלות התורה והיראה.

חשיבות מיוחדת יש לעצם השינוי והלימוד בסוגיות עמוקות אלו בחבורה, שכבר ניתנו לבן ולהגיע לבירור והבנה של הסוגיות הבסיסיות ובבהירות רבה.

היגיינה בלימוד וליבון הגמרא וההלבנות היוצאות ממנה חשיבות עד מאד, במילויו בימינו אנו אשר עם ישראל זוקק לישועה וניסים גדולים להינצל מכל אייננו, שנובל לשבת בארץנו הק מתר שлом ושלווה בתחושת בטיחון אמיתי.

אני סמור ובתו שזכות לימוד התורה תעמוד לנו שבמהרה דיין נזכה לאולתנו ופדות נפשנו, נזהה בולנו בשחרור החטופים וברפואה שלמה לכל חיינו הפטיעים, ובוז"ה בקרוב ממש נזכה לבניון בית מקדשנו ותפארתנו ולבייאת משיח צדקנו. אמן.

ברכת התורה

הרבי יצחק דוד גרוסמן

* השאלות האקטואליות לדין לקוחות מהחברת לב לאחים, "לבן שאלת כתובת"

* אוצר המילים ושאלון החזרה באדריבות 'מכון אבינה' 052-7171.474

לצאת אחורית.....

מה היא משנה ? מה היא גמרא?

המשנה

בנוספַּח לתוכו האמוראי, מצויים בתלמוד כתמי עריכה ו קישור שנכתבו בתקופה מעט מאוחרת יותר בידי עורכי בבליים מדור הסבוראים, שחלק מדבריהם משוקעים בתלמוד עצמו. מלבד המשנה מביא התלמוד גם מובאות הנאיות אחרות, שלא נקבעו לסדרי המשנה, המכונות "בריתות" – חיצוניות (חלקו מזכורות גם במדרשי התנאים: מכילתא, ספרא וספרר, בחוספה ובמקומות אחרים). שפת התלמוד הבבלי היא שילוב של עברית משנאית (בציטוט המשנה וציטוט דברי אמוראים מוקדים) וארכמית בבלית (בטקסט הפרשני). התלמוד הבבלי הוא בעל היקף גדול, ובמהדורות השגרתיות – سبحان נדפס התלמוד בשאליו מוסיפים אוסף של פרשנים ופוסקים שונים – הוא מודפס ב-20 כרכים. החל מהדפסת ש"ס ונ齊יה בשנים 1520-1523, נקבעה "צורת הדף", שקבעה את עיצובם וחלוקתם של דפי התלמוד והמפרשים שלהם. חלוקה זו נשמרה גם במהדורות וילנא, שהיא הבסיס למהדורות הנפוצות של התלמוד הבבלי עד לימינו. לפי חלוקה זו מצויים בתלמוד הבבלי 11,271 דפים.

על דף הגמרא מודפסים גם ביוריהם ופירושיהם של רשי' ושל התוספות.

רבי שלמה יצחקי, הנודע בכינוי רשי' היה תלמיד חכם צרפתני נודע, וממכונני יהדות צרפת בימי הביניים. נח שב לרדו' מפרשי התנ"ר והתלמוד, ובונה בשם "פרשנדתא" (פרשן דתא – פרשן הדת). פועלו ופירושיו השפיעו השפעה רבה על עיצוב דמותה של היהדות.

פירוש רשי' לתלמוד הוא הפירוש היידוע ביותר על התלמוד בבבלי ומשמש בנדר חשוב ובעל משקל נכבד בקרוב פוסקי הלהבה. רשי' הוא המפרש העיקרי של מסכתות התלמוד הבבלי, אך ישנו מעט מסכתות שלא פירש או שפירשו לא הגיעו אליו, ומעט מסכתות שפירש רק את מקצתן.

פירוש רשי' על התלמוד (בדומה לפירושו על התנ"ר) מתאפיין בלשונו קצרה, ברורה ומדוקנית, הטומנת בחובה דרך מיוחדת בהבנת הגمرا. אופי הפירוש הוא הסבר החלמוד על ידי התלמוד עצמו. רשי' מביא לעחים נדירות מקבילות לדבריו מחיבורים אחרים כגון התלמוד הירושלמי, מזרדים ותרגומי התנ"ר. פירושו של רשי' לתלמוד הוא מוקמי, ועל פי רוב הוא אינו מרחיב בביורו ובהירואה בין הסוגיה שהוא מפרש אותה לבין סוגיות הקשורות במסכתות אחרות; זאת בגין לשיטת בעלי התוספות, שמצוירים במפורש ובאריכות את הסוגיות הקשורות, ומפרשים את היחס ביניהן.

התוספות הן חיבורים רבים של רבני יהדות אשכנז וצרפת על התלמוד, שערכתם נפרשה על פני תקופה של מאות שנים. החיבור מביל קושיות, תירוצים והערות על דברי התלמוד הבבלי. מאז חיבורו בימי הביניים המאוחרים, ריכזו התוספות את עיקר תשומת לבם של המעמיקים בתלמוד.

בדף הגמרא בהדפסתו המסורתית נמצאות התוספות לצד החיצוני של העמוד. הן מתחילה במודאה קצרה מדברי התלמוד, המכונה "דיבור המתיחיל". התוספות הן בסיסון הערות לדברי רשי', המכונה "הគונטרס", אם כי התפתחו והשתבללו להרבה מעבר לכך.

בעלי התוספות המוזכרים בתוספות הם קבוצה של עשרות רבנים, ומתוכם מוזכרים בשמותיהם 44 בקובצי התוספות המצוים בדף התלמוד עצמו, והמשמעות לכלום הוא לקיחת חלק בכתיבת פירושים המכונים תוספות על 30 מסכתות התלמוד הבבלי ועל פירוש רשי' למגרא.

הoga אונליין גראן צירוג

המשנה, חלק התורה שבעל פה, היא קובץ דברי התנאים ופירושם, דבריהם והלבותיהם על חלק התורה שבכתב. המשנה חוברה במשר כמה דורות משלחי ימי בית המקדש השני ובעיקר ב-150 השנים שעמדו מאז חורבנו. המשנה מחולקת לשישה 'סדרים', המביבלים כל אחד במא 'מסכתות'. כל מסכת עוסקת בנוסא מרכז אחד המרמז בשמה של אותה מסכת. סדרי המשנה נועדו להוות קו מנחה ובסיס איתון לשם קביעת ההלכות בקהל ישראל, לדורות.

ספריות המשנה – בפי שגבוהה על פי התנאים בתקופתם (מסוף המאה הראשונה ועד תחילת המאה השלישית) כוללת את כל ההנחות וההנחהות המהוויות שנטקלו והועברו בין הדורות עד לזמן כתיבת המשנה, לשם שימור אורח החיים היהודי.

המשנה מקיפה מגוון רחב של נושאים ותחומים ועוסקת בפרט הלכות ודינים יסודיים הנגעים בכל אחד מהם. המשנה היא החיבור הראשון מתוך תורה שבבעל פה שהוות להעלות על הכתב (דבר שהיה אסור עד תקופתו של רבי יהודה הנשיא).

ספריות המשנה היא על פי המסורת היסוד לتورה שבעל פה – בכלל המסורות שהועברו באופן ישיר מרבים לתלמיד, מתkopתו של משה רבנו ועד לתנאים האחוריים (כפי שנכתב במשנה הראשונה שבמסכת אבות). החכמים שדבריהם מופיעים במשנה מכונים תנאים. ערכתה וניסוחה הסופיים נעשו בסוף תקופת התנאים, על ידי רבי יהודה הנשיא וחכמי דורו.

השם 'משנה' מקורו בשורש שנ"ה (בארכמית תנ"א) והוא נוצר מהמיילה 'שינון' (בלומר: גרסה חוזרת – לזרב בעל פה).

המשנה מחולקת לשישה סדרים (ש"ס) על פי תחומי חיים שונים:

סדר זרעים – עוסק בברכות ובמצאות ה תלויות בארץ.	מגיל 655 משניות	ב-11 מסכתות.
סדר מועד – עוסק בשבתות, חגים ותעניות.	מגיל 681 משניות	ב-12 מסכתות.
סדר נשים – עוסק באישות, קידושין, גירושין ובדומה.	מגיל 578 משניות	ב-7 מסכתות.
סדר נזיקין – עוסק בדיני ממונות וסדרי המשפט.	מגיל 685 משניות	ב-10 מסכתות.
סדר קדשים – עוסק בבית המקדש ובקורבנות.	מגיל 590 משניות	ב-11 מסכתות.
סדר טהרות – עוסק בסוגי טומאות וטהרותן.	מגיל 1,003 משניות	ב-12 מסכתות.

הגמר

תלמוד בבלי (בינויים נוספים: גמרא, ש"ס) הוא אחד משני התלמודים המפרטים את הגותם ההלכתית והగדיות המרכזיות של האמוראים – חכמי ישראל בתקופה שלאחר חתימת המשנה, שהתגוררו בבבל ובארץ ישראל. האמורא נכתבה בעיקר בפרקיה על דברי דורות קודמים של חז"ל, בפרט על המשנה ועל הברייתות. עם זאת הוא מביל שיח פורה בתחוםים תורניים רבים. התלמוד הבבלי נחשב לטקסט המרכזי של היהדות הרבנית לאחר התנ"ר, ולמקור העיקרי של ההלכה היהודית הדתית והיהודית.

אקורקינט שנגנַב

בנור לארוך נחיה וווחරחיק אנהיריך האנקאום.

הוּא קורקינט היקר שאלונסקי נתקח יאך כיון שהוא היה האחים יוחנן, אך חילצ'ל חילצ'ל מהרץ' אל החערת ופ'ה שלוש י'ריך זילען ג'ה הנרץ' עזיהו נטה'ג'י, אך נתקנת פה כהנאנ' ריען אל ערלט' הצעין הווא בען אל ליס'ה וט'ר: יאך עזיהו נטה'ג'י נתקנת פה חקורקינט הענורקי והט'ג'ה היב'יא ג'אלא זילען אל ס'ינ'ן קב'אל אונרט'ג'י ג'יאו'ו, וג'אנט'ה הוּא קורקינט הווא'ג'ה צוֹרָה כ' אונרט'ג'י ווא וווחט'קען זילען ג'יא, ואכן צוֹרָה זילען קורקינט היקר שאלונסקי נתקח יאך כיון שהוא היה האחים יוחנן.

מה לדעתכם פסק ההלכה בניידון בין רוני לשאול?

**אחר הדיוון עם הרוב, רוצחים לדעת מה התשובה שלנו
עיין בסוף החוברת עמי 46 סעיף 2**

נעליה שאלת אקטואלית
שעלתה ונובל לענות
עליה מלימוד הגמרא

לאחר שלמדנו את דף לג' :

דמוי ביטוח

הנפיקה הרפואית מ-1900 נקבעה אורה ככינע 4 והוא סטנדרט נרחב יחסית כנזק, ומכיר על החלטת
ה震动 הבלתי ניטרלי של גוף הגוף ותקופת חילוף הרצינית והנכונה ונשאר סטנדרט סטנדרט.

בנוסף לכך, היבטים מסוימים ניכרים כמשמעותם מילויים, כגון:

גנרטור נסחאות הנקרא אף צוון או סוכן הניגוע או רצון שיער להקלתם וכינאתם.

מהר "וא"מ מחל הסוכן כי קותן גלעדי וצוקן שווין כי חבורת ההוראה הכלילית אף הרככה כ"זינטיס" וכי הוא יאניר ג'ה האקזט גראבן און הנטסן זא' הרככה צעריאן ווונס זילג א"נ, קותן ח'יק גלאזנו מהעה נחכט אורה וויה, אַך גְּמַעַת עֲקָרָה הַשְׁמִילָה נְתִיחָה זא' אַנְר אַהֲכָסֶן הערען אהכט וויה זא' ווילס זילג א"נ הרככה העילוק?"

גנאך איה זותיגרא נאich הכהנמך או הערליג מאיר נאיאריך הוה נאינראך הוה נאינראך גרא.

מה לדעתם ענה הרב לדוחו?

**לאחר הדיוון עם הרב,
רוצחים לדעת מה התשובה שלנו
יעזינו בסוף החוברת עמ' 46 סעיף 1'**

איצט מילימ לפרק המפקיד

באדיבות מבחן אבינה 471.717-520

כל המילים מופיעות כאן **בדיו**.
כפי שהוא מופיעות בגמרא.

נעלָה שאלָה אקטואלית שעלה ונובל לענות עליה מלימוד הגמרא

הקדמה לשאלת מגדלי זיו

מה עושים לאדם שגונב?
גדלי זיו

ב- 87 ה- 88 ה- 89 ה- 90 ה- 91 ה- 92 ה- 93 ה- 94 ה- 95

בננו אמצעים לאבא הלהקה לארון על הכהן, היה מלייר גראט שפואט כסינתזאצ' כהה והזקן נושא ערך יסודי הוא האלען את התרבות הכהן, וורה שח' ציינר שאבב נמייר חיל קילג' גראן נהננברג שופע רעלס כי חיל ניטנער נטנער קילג' גראן חיל נחננברג.

אָז אָמַר נָבָע, מִלְאָקֵה קְיוֹה כִּי נְכִיָּה אֲמָנָה יְמִינָה אֶלְגָּה
לִפְנֵי הַדָּבָר הַזֶּה אֲמַרְתָּ לִפְנֵי גַּם תְּמִימָה יְמִינָה אֶלְגָּה
אָז, וְאָז אָמַר אֶלְגָּה שֶׁעֲשָׂרָה תְּמִימָה אֲמָנָה נְחַקְּבָּה
עַלְגָּה כִּי תְּמִימָה וְעַלְגָּה וְכֵן תְּמִימָה שֶׁעֲשָׂרָה אֲמָנָה
לְמִינְגָּה כִּי תְּמִימָה מִתְּמִימָה, וְכֵן אֲמָנָה שֶׁעֲשָׂרָה כֵּן שֶׁ
לְמִינְגָּה.

מה דעתכם?

**לאחר הדיוון עם הרב, רוצים לדעת מה התשובה שלנו
עיין בסוף החוברת עלי' 47 סעיף 3**

	ויתרת	אוחלת
הטרicho אותו		אטראחוּוּ [אטרא-הוּ]
הטריה אותו		אטראהיַה [אטרא-היַה]
אם		אי
אם תרצה נאמר		אי בעית אמא
אם גם (אפשרות נוספת)		אי נמי
היה צריך		אייבעִי [אי-בְּעִי]
אם תרצה		אייבעִת [אי-בְּעִת]
ונגנבו		אייננוּ
האחר		איידך
הוא		איהוּ
היא		איהֵי
איזה הוא		אייזהוּ
תביה / הביא		אייתִי
יש		אייכָא
לכשות		אייכְסּוּי
אם תאמיר		איילימָא [אי-ליימָא]
נאמר / אני אומר		אימאָ
אםא שלו		איימִיה [אי-מִיה]
כן		איין
הם		אייבָּהוּ
האם כן היא / הוא		אייבִּי [אי-בִּי]
אדם		איינישׁ
איסור		איסורהָ
עשה		אייעַבֵּד
להיפן		אייפְּכָא
צרייך		אייצְטְּרִיךְ
לחץ		אייצְבָּא
נקרא		אייקְרִי
נפללה בשבי		איישְׁתָּבָּאִי
נמצא		איישְׁתָּכָּחַ
יש		איתֶת
יש / קיים		איתָאָ
נשבר		איתְבָּרָ

על גלגול	אגילול [א-גִילוּל]
התגלגל (הגיון)	אגלגל
ונגבו	אגנוב
שכר אותה	אגירה [אָגֵרָה]
עד שהלך	אדАЗל [אַדְאֶזְל]
על דעתך	אדעתא [אַדְעַתָּה]
על דעתה	אדעתיה [אַדְעַתְּהָה]
על של רב	אדרב [אַדְרָב]
להיפן	אדרבבה
שטר גבייה	אדרכחתא
זה על זהה	אהדרדי [אַהֲדָדִי]
החזיר (תשובה)	אהדר
החזקירו אותה	אהדרותה [אַהֲדָרוֹתָה]
על ההייא	אההייא [אַהֲהֵיָה]
על היכן	אההייא [אַהֲהֵיָה]
נאבדות / נركבות	אובדות [אַוְבָדּוֹת]
עייפות מהמאץ	אובצנא
האריך	אוירא
אוכל	אוכלא
תעמיד	אוקי
העמיד	אוקים
העמדתי אותה	אוקימנא [אַקְיִמְנָא]
העמדתי אותו	אוקימתיה [אַקְיִמְתָּה]
שורות הלבנים	אורבי
הוירוש אותה	אורטא/ה [אַוְרָתָה]
הניחה אותו	אותבינהו [אַוְתְּבִינָהוּ]
הller	ازיל
הller	אול
תכל	אוזלת [אַוְלָת]
אחריך	אחור [אַחֲרָה]
ויתרת	אחוולי
אחיהם (מצד האבא)	אחי [דָאָבָא]
אחיהם (מצד האם)	אחי [דָאָמָא]
ויתרת	אחלית

לקבלת הביקור המלא שלחו את המילה 'ቢיאור' למספר 0583730000

לאחר שלמדנו את דף לד:

עליה שאלת אקטואלית שעלה ונובל לעננות עליה מלימוד הגמרא

טלפון האבוד

השאלה לחידוד ולא למבחן

נאהת הארץ ויהי לך נס המ סולגנא אצלייך נאכער האזט חוויגת הנעלם ובר
זער וקער לך יותך זריך קריית והען נא הימ נאורה חוץ וזה עליך שער ההיכלאנער זער
זער וקער לך יותך זריך קריית והען נא הימ נאורה חוץ וזה עליך שער ההיכלאנער זער.

בנוסף לכך נטה החלטה על זאת הסאהה היבשתית מילוי תפקידו. ניר גאנזה.

ונראה שכך יאפשרו לנו לחשוף מים אוניברסליים ולבנות אינטראקצייתם עם המבנה.

אקורות: גمرا בבא מציעא דפ לד.

**לאחר הדיון עם הרבו,
רוצחים לדעת מה התשובה שלנו
היינו בסוף החוברת עמ' 47 סעיף 4**

על רטושים	ארטושים [א-רטושים]
אריה	ארי
על הרישא	ארישא [א-ריישא]
ארנק	ארנקי
קרקעות	ארעטה
על שבויים	אשבויין [א-שבויין]
מסר אותם	אשלמינחו [אשלמי-נחו]
הشمיע לנו	ASHMOUNIN [ASHMOUI-NU]
אתה / אַתָּה	את
בא	אתא
בא לנו (לפי שיטת)	אתאן [אתא-ן]
באו	אתו [את-ו]
בא	אתי
נאמר (בישיבה)	אתמר
מקומו	אתריה [אתר-יה]

ב

באותו	באותו [ב-הווא]
בזה	בזה [ב-הזה]
נע	נע [ב-הו]
באותו	באותו [ב-הווא]
בזה	בזה [ב-הזה]
נע	נע [ב-הו]
בדלא	בדלא [ב-דלא]
במהירות	בדמי [ב-דמי]
בחכית	בדנא [ב-דנא]
במקרה שלא	בדלא [ב-דלא]
בדיבור	בדיבורא [ב-דיבורא]
בו / בתוכו	בגוייה [ב-גוייה]
עם הגבעולים	בגביעולין [ב-גביעולין]
בבתיים	בבתיי [ב-בתיי]
בביתו	בביתי [ב-ביתי]
באדם שבא	בבא [ב-בא]
במקומו	בתאריה [באתר-יה]
בקרקע	ברעטה
באחיהם	באחוי [ב-אח-וי]
באחריות שלהם	באחריותן [באחריות-ן]
בעיר אושוא	באוושא [ב-אוושא]
במקורה	באוומר [ב-אוומר]

 לקבלת הביקור המלא שלחו את המילה 'ቢיאור' למספר 0583730000

נעלה שאלת אקטואלית
שעלתה ונובל לענות
עליה מלימוד הגמרא

הווצאה לפועל

הקבורו היבש בזבובנה ובזבובת צנורי אך רווי ולרוי לא ניתן לנקה מכך.

היה בזאת גלגול אחד רועי גת נס עליון קדמונו אחרית כסאי גת אורה גתא שעת
חגוקין והרואה נס היה כסאי גת עליון הוויזה גת פנוי גת אורה גת והסתק כסאי
הויזה גת קדר סעיה נס גת נס זעיר גת אורה גת אורה גת אורה גת.

ההעיתאטיטור היעיה גב איזו נאבר הטיה, רועגנחרת כהה'גאנכית ההיינס כפז גי
היעיה לאט היאר מקערת אטראות החקורויג עזז זעטראוי קליסיגו ההיינס החקורי זעטרא
כט האטז אטז קערת זעטראוי קערת זעטראוי קערת זעטראוי קערת זעטראוי קערת זעטראוי
האל לאט זעטראוי זעטראוי זעטראוי זעטראוי זעטראוי זעטראוי זעטראוי זעטראוי.

הכל נאחז עמו ורמי לא ייגור מהר' ינא סני ג'רצעט ר' לוי נטה.

בָּאָרֶץ כִּי תַּחֲזִק נֹהֶד קָרְבָּן יְמִינֵיכֶם אֶת־נָרְבָּן לְבָנֵיכֶם
בְּעֵלֶיךָ כִּי תַּחֲזִק נֹהֶד קָרְבָּן יְמִינֵיכֶם אֶת־נָרְבָּן לְבָנֵיכֶם

גַּתְּכֶן בְּגִיאָה תְּהִלָּתָה נְבָרֵךְ נְנָמָר.

עם מי מהם הדין?
אקורות: גمراה בבא מציעא דף לה.

**לآخر הדיוון עם הרב,
רוצחים לדעת מה התשובה שלנו
עיין בסוף החוברת עמי 48 סעיף 5**

באים	בימים של	בימות [ב-ימות]	במקרה שאומר	באומר [ב-אומר]
סמור ללילה		(בין) המשמות	בעיר או שטא	באושא [ב-אוושא]
בין		בין [ביני]	באחים	באחוי [ב-אח-וי]
ביןיהם		ביןיהם [ביני-הו]	אחריותם שלם	באחריותן [באחריות-ה]
במה שנעשה יותר		ביתר [ב-יתר]	בקראנות	באירועא
בשיעור (שרגילים להתחסרו)		בכדי (חסרונו) [ב-כדי]	במקומו	בתאריה (באתרים-יה)
בזפת		בכופרא [ב-כופרא]	באדם שבא	ביבא [ב-ביבא]
במידה		בכיליוא [ב-כיליוא]	בביתו	ביבתיה (ב-בית-יה)
עם קוצים		בכיסי [ב-כיסי]	בבתים	ביבתי (ב-בתי)
בערימה		בכריי [ב-כריי]	עם הגבעולים	בגביעולין (ב-גביעול-ין)
בחבליה		בכרכך [ב-crcך]	בו / בתוכו	גבוגיה (ב-גויה)
בלי		בלא [ב-לא]	בדיבור	בדיבורא (ב-דיבורא)
בגוזן		בלסטין [ב-לסטין]	במקרה שלא	בדלא (ב-ד-לא)
בליעה / בולע		בלע	במחير	בדמי (ב-דמי)
במה		במאי [ב-מאי]	בחבית	בדנא (ב-דנא)
במאמינו (ב-מאמין-ו)			בזה	בהא (ב-הא)
במצופים זפת		במוזופפין [ב-מוזופפ-ין]	עם	בחדי (ב-חדי)
בדיבור		במלתא [ב-מלתא]	באותו	בהתוא (ב-התוא)
בדיבור שלו		במלתיה [במלת-יה]	באותה	בהתיא (ב-התיא)
במתקף (ב-מתקף)			בهم	בהוא
במשנה שלנו		במשנתינו [ב-משנתנו]	בהתוא	ב Heck (ב- Heck)
בנחרדעה (ב-נחרדעה)			בוז (שם מطبع)	בזוזא (ב-זוזא)
בחודש ניסן		בניסן [ב-ניסן]	באחד	בחדר (ב-חרד)
בנכסי (ב-נכסי)			בשביל החוב שלו	בחובבו (ב-חוב-בו)
בנות		בנותא	ברשות	בחזקת (ב-חזקת)
בסיט			ברשותה שהיו מקודם	בחזקתון (ב-חזקת-ו)
בספטירא (ב-ספטירא)			במקרה שנחסר	בחסר (ב-חסר)
בעדרו (ב-עד-רו)			בחתימות שלו	בחתוםיו (ב-חתום-יו)
cash		בעודן [ב-עוד-ן]	עם סימני (זקו)	בחתימות (זקן) (ב-חתימת)
צרים / רצתי / שאל / חשהל		בעי	במקרה שתווען	בטועין (ב-טוען)
כמו שהוא		בעינא [ב-עינא]	בית	בי (ב-י)
כמו שהוא		בעיניה [ב-עינ-יה]	ברשות	ביד (ב-יד)
אנחנו צריכים		בעינן [בעינ-ן]	ביד / ברשות	בידא (ב-ידא)
תרצה		בעית [בעית-ת]	ברשותך	בידיך (ב-ידיך)
בעולם (סתם)		בעולם [ב-עלמא]	בו	ביה

אוצר מילים

๖๙

של דינר (מטבע)	דָּלִינָר [ד-דִּינָר]
שערי	דְּהָא [ד-הָא]
שאותה	דְּהַהְיָא [ד-הַהְיָא]
שמכיוון	דְּהַוְּאֵל [ד-הַוְּאֵל]
שהיה	דְּהֹוּה [ד-הֹוּה]
שהיו	דְּהֹוֹן [ד-הֹוֹן]
שנניה	דְּהֹוֹיא [ד-הֹוֹיא]
של-can	דְּהַכָּא [ד-הַכָּא]
ש-אללה	דְּהַהְנוֹה [ד-הַהְנוֹה]
ש-אללה	דְּהַבְּיִ [ד-הַבְּיִ]
שהניהם	דְּהַנִּית [ד-הַנִּית]
של ההר	דְּהַר [ד-הַר]
בדומה	דְּוָמִיא
שקונה / שקונה	דְּזֻבָּן [ד-זֻבָּן]
שמר אותה	דְּזֻבָּנָא [ד-זֻבָּנָא]
של זוזים (כסף)	דְּזֻזּוֹן [ד-זֻזּוֹן]
של חברך	דְּחַבְּרָך [ד-חַבְּרָך]
שאחד / של אחד	דְּחַד [ד-חַד]
שראה	דְּחַזָּא [ד-חַזָּא]
שחויב	דְּחַיְּבָן [ד-חַיְּבָן]
שאנחנו חוששים	דְּחַיְּשִׁיןָן [ד-חַיְּשִׁיןָן]
של יין	דְּחַמְּרָא [ד-חַמְּרָא]
סטודנטים (שם) / שבלו (שם)	דְּטָעָן [ד-טָעָן]
שטרוח	דְּטָרָח [ד-טָרָח]
שלו	דְּיִידָה [דִּיְידָה]
שנותנים	דְּיִהְבָּי [דִּיְהָבָי]
שנותן	דְּיִהְבֵּב [דִּיְהָבֵב]
די' (מספיק) לו	דְּיוֹ [דִּיוֹ]
דין	דִּינָא
דינאים	דִּינִי [דִּינִי]
אני דין	דִּינִינָא [דִּינִינָא]
דין	דִּינָא
של הקטן	דִּינּוֹקָא [דִּינּוֹקָא]
מודיקת	דִּיקָא
(מה שלמדנו) הוא גם מודיק	דִּיקָא נְגִי
של היתומים	דִּתְהַמִּי [ד-תִּהְמִי]
שיעור	דִּיטָּר [דִּיטָּר]
שכאשור	דְּכִי [דְּכִי]

של עץ ערבות	דָּאוּרְבָּנִי [ד-אוּרְבָּנִי]
שהקשה לו	דָּאוּתְבָּה [ד-אוּתְבָּה]
שאחיו	דָּאָחוֹה [ד-אָחוֹה]
של האחות	דָּאָחוֹתָא [ד-אָחוֹתָא]
שםם	דָּאֵי [ד-אֵי]
שנוגנבה	דָּאִינְגְּבָּה [ד-אִינְגְּבָּה]
שהתחייב	דָּאִיחְיִבָּה [ד-אִיחְיִבָּה]
שית	דָּאִיכָּא [ד-אִיכָּא]
שאלilo	דָּאִילּוֹ [ד-אִילּוֹ]
דן / שאין	דָּאִין [דִּין/ד-אִין]
שייש	דָּאִית [ד-אִית]
שאכל	דָּאֶכְלָה [ד-אֶכְלָה]
שםם	דָּאָם [ד-אָם]
מצד האמא	דָּאָמָה [ד-אָמָה]
שאמרו	דָּאָמָר [ד-אָמָר]
שאני אומר / שאמרתי	דָּאָמִינָה [ד-אָמִינָה]
שאמור	דָּאָמָר [ד-אָמָר]
שאמר	דָּאָמָר [ד-אָמָר]
שאמרו	דָּאָמְרוֹ [ד-אָמְרוֹ]
שאמרו	דָּאָמְרִי [ד-אָמְרִי]
שאנחנו אומרים	דָּאָמְרִינָן [ד-אָמְרִינָן]
שאמירת	דָּאָמָרָת [ד-אָמָרָת]
שהפקיד	דָּאָפְּקִיד [ד-אָפְּקִיד]
שהפקידו	דָּאָפְּקִידּוֹ [ד-אָפְּקִידּוֹ]
שאקו בור אוותם	דָּאָקְרִינְהוֹ [ד-אָקְרִינְהוֹ]
שבין	דָּבֵין [ד-בֵּין]
שאנחנו צריכים	דָּבָעִין [ד-בָּעִין]
נגד רצונו	דָּבָעֵל (כּוֹרָחָו)
שאדם	דָּגְבָּרָא [ד-גְּבָּרָא]
של הגדל	דָּגְדָּול [ד-גְּדָּל]
שגזל	דָּגְלָה [ד-גְּלָה]
שגזל אותה	דָּגְלָה [ד-גְּלָה]
של הגולן	דָּגְלָן [ד-גְּלָן]
של גמלים	דָּגְמָלִי [ד-גְּמָלִי]
של הגנבים	דָּגְנָבָא [ד-גְּנָבָא]
שעשה (אותו) יותר גרווע	דָּגְרָעִי [ד-גְּרָעִי]
ששלבי	דָּדִידי [ד-דִּידי]

ג

ממוני על	גָּבָא
אצלה	גָּבָה [גָּבָה]
אצל	גָּבִי
אצלו	גָּבִיה [גָּבִיה]
אדם	גָּבָרָה
יוטר	גָּדוֹלָה
גודלים	גָּדוֹלּוֹת
הגימה	גָּזְוָמָא
קנקנים	גָּוּלְפִּי
בעצםם	גָּוּפִיָּה [גָּוּפִיָּה]
בעצמכם	גָּוּפִיכּוֹ [גָּוּפִיכּוֹ]
הגורן שלו	גָּוּרְבּוֹ [גָּוּרְבּוֹ]
גדotta	גָּזָה [גָּזָה]
הצמר שגוזים ממנו	גִּזְוּתִיה [גִּזְוּתִיה]
גִּינְגִּי (עובדי גינה)	גִּינְגָּאִי [גִּינְגָּאִי]
חיצים	גִּירִי [גִּירִי]
גילה	גִּלְיָה
גִּנְבִּים	גִּנְבִּי [גִּנְבִּי]
אדמה / עפר	גִּרְגִּישָׁתָא
עשה אותה יותר גרווע	גִּרְעָה [גִּרְעָה]
מגשימים בקרקע	גִּשְׁוָאִי [גִּשְׁוָאִי]

ג

זאת	דָּאָת
מצד האבא	דָּאָבָא [ד-אָבָא]
שלABA של להם	דָּאָבּוּהּן [ד-אָבּוּהּן]
שהגביה לו (שנתן לו לבות)	דָּאָגְבִּיה [ד-אָגְבִּיה]
של האגם	דָּאָגְמָא [ד-אָגְמָא]
שהחזר אותה	דָּאָהְדָּרָה [ד-אָהְדָּרָה]
שהועילו	דָּאָהְגּוֹן [ד-אָהְגּוֹן]

ה

לקבלת הביאור המלא שלחו את המילה 'ቢיאור' למספר 0583730000

במפורש	בפִּירּוֹש [ב-פִּירּוֹש]
בסחרורה	בְּפִרְקְּמָטִיא [בְּפִרְקְּמָטִיא]
בצילא [ב-צִילָּא]	בְּצִילָּוּן [בְּצִילָּוּן]
בצוריין [ב-צְרוּרִין]	בְּצִרְפָּא [בְּצִרְפָּא]
בCKER [ב-CKER]	בְּכִירָא [בְּכִירָא]
ברודזוניתא [ב-קרטלייטה]	בְּקְרָטְלִיְּתָא [בְּקְרָטְלִיְּתָא]
בר	בְּן
ברדאונה [ב-ראונה]	בְּרָאָוֹנָה [בְּרָאָוֹנָה]
ברבי [ב-רבִּי]	בְּרָבִּי [בְּרָבִּי]
ברזוניתא	התקנת ברז
ברדי	וּדְדִי
בריה [ברִיה]	הַבְּנָן שָׁלוֹ
ברשותא [ב-רשות]	בְּרָשָׂוֹת [בְּרָשָׂוֹת]
ברתא	בְּתָה
בשבח [ב-שבח]	בְּמַה שָׁרְבִּיבִיחַ
בשפוטני [ב-שפוטני]	בְּטְפִשִּׁים
בשיטה [ב-שיטה]	בְּשִׁתָּה
בשלא [ב-ש-לא]	בְּמַקְרָה שְׁלָא
בשלמא	זה מובן (או אנמור כר)
בשמי (קורה) [ב-שמי]	בתקרה
בשנתנו [ב-שנתנו]	בְּמַקְרָה שְׁנָתָנוּ
בשםעו [ב-שםעו]	בְּמַקְרָה שְׁשָׁמְעוֹ
בת	בתים
אחרון	אחרון
בחורייה [בח-ורייה]	אחרוי

ה

געלה שאלת
אקטואלית שעלתה
ונוכן לענות עליהם
מלימוד הגמרא.

אליקו אלקטرونיקה

בנוסף לכך, מטרת החקיקה היא לסייע לאנשים שפוגעים בבעלי נסיבות כלכליות או חברתיות.

בז'יקה נאנטנאות ייח' צד גלא הניתן הנטהה כי
הנטקוו הנטנוי אונטו נאטורלן האז'ר או נגזר
בג' החויה נאנט'ה היה חגיון הווא היה פה טרי'
ונהייר גאנרט האווא היה היח' נאווהה הנטה חווין
חווא הא נאנט'ה נאנט'ה גאנט'ה ונאפעריך ליסט'ה.

בזק והם מ-7 ג' ג' לאן עירן הנק'

מה לדעתכם פסק להם הרב?
ליקורות: גمرا בבא מציעא דף ל"ו ע"א.
רמב"ם הל' נזקי ממון פרק ד' הל' י"א.

לאחר שלמדנו את דף לג.

השאלה לחידוד ולא למבחן

בנה נס נטה חכמי שחתה
המקורה עירקה של עליון מהחכמתם נטמא ונא
כשרונותם נזירים וחכמים נבזים, סמך עז
הנואכש נתהע היה תקיע ראת חיוק ועריוות אקייא
נקדיאן ונטוקם גלען החכמתם הינה מילאה
אקלים להזיאן זיקנה נסחף גת

היה לנו כוונת נחיתת צדוק היה ביריך מכך
והחוינו בכהן קדוש ליטני הנקה הקרויה גטיזוריאן.
הסיג היה מוחזק נטהנו יות רך נטהנו צדוק ולא
נכח מוחזק חילדרון עזץ חיבת אחר מוחזק
איך יתגלו אמן החוויניזם קדוש כצלב גטיזוריאן
את החוויניסטיות רצף לא רק לא רצה כי מה גלן
היה החוויניסטי והוואנאי רצה מה האסלאם גלן
טיטה קדוש נטאנן.

הראין עלי נחiou שער היה כבזיר נס'י
השארים אראנ' נחעל סנווכה כטס' להעפער'ן נכח
נכחים יער אלי שער קא יאל' כנה רקע גלאו'
ו' וככל ה'ה אהי ניקא נני שער גאנז'ר זי'
העלין כנה זק' וקד' א' קוויד זירק'ן גאנז'ל וויא
אי'סעהן' ואל חיק צ'י הנטעה גערו'
געג'ן.

הבריאת הדרתית והסימור כנראה ועכש נון
ההנני גלגולו והסימור כנראה ועכש נון
אתך רכשו הנטען גלגולו גוון ויבא, וזה ערך
וילג הਊלן גלגולו היה קאריא חורייט וריך גלו
וחכל אחריו כנה זקוק, חוץ אונס מהבז'ן זען
הבריאת הדרתית והסימור כנראה ועכש נון

לאחר הדיוון עם הרב,
רוצחים לדעת מה התשובה שלנו
ין בסוף החוברת עמ' 48 סעיף 6

של בעליה	דָמֶרֶה [ד-מר-ה]
של בעליו	דָמְרִיה [ד-מר-יה]
שימושם	דָמְשָׁלָם [ד-משלם]
שנשבע	דָמְשַׁתְבֵעַ [ד- משתבע]
שיימצא	דָמְשַׁתְכָחַ [ד- משתכח]
שאותם שוננים (לומדים)	דָמְתָנִיתּוֹ [ד-מתני-תו]
שההשנה שלנו	דָמְתָנִיתִין [ד- מתניתין]
שיפרש	דָמְתָרָגֶם [ד- מתרגם]
חבית	דָנָא
של הנגזול	דָנְגָזָל [ד-נגזאל]
שנוה	דָנִיחָא [ד- ניחא]
ש-נאמר	דָנִימָא [ד- נימה]
של ניסן	דָנִיסָן [ד- ניסן]
shoreבה	דָנְפִישָׁ [ד- נפיש]
של עצמוני	דָנְפִשְׁיָה [ד- נפש-יה]
שישית	דָנְקָא [דנקא]
של הנשים שלהם	דָנְשׂוֹתִיהם [ד- נשותיהם]
שסובר	דָסְבָּר [ד- סבר]
של הסיפה	דָסְפִּיאָ [ד- סיפא]
שעשה	דָעֶבֶד [ד- עבד]
שעשית	דָעֶבֶדֶת [ד- עבד-ת]
শעשווים	דָעֶבֶדִי [ד- עבדי-י]
שהעליה	דָעֶלְוִיִּי [ד-علויי]
דענות	דָעַתִּיה [דעת-יה]
שפטור	דָפְטוֹר [ד- פטור]
של העיר צור	דָצָוָר [ד- צור]
ש��שורים	דָצְרוֹדִין [ד- צרו-ין]
ש (מילת קישור)	דָקָא [ד- קא]
شمתקדים	דָקְדִּים [ד- קדים]
שקטון	דָקְטָן [ד- קטן]
שקטנים	דָקְטָנִים [ד- קטני-ים]
שעוומדת	דָקְיִמָּא [ד- קيمא]
שידוע	דָקִים [ד- קים]
שעומד	דָקָם [ד- קם]
שםקנה	דָקְמָקָנִי [ד-quamani]
שគונה	דָקָנִי [ד- קני]

של כל	כל ד-כל
של כשות	כשותא ד-כשותא
שכתבו	כתביב ד-כתביב
תוריד	דיל
של לא	دلלא [ד-לא]
של לא	דללאו [ד-לאו]
של אחרים	دلאים [ד-אחרים]
של דעתה	دلדעתה [ד-ל-דעתה]
של לו	دلוי [ד-לו]
של לוקח	دلוקח [ד-לוקח]
שים חל	דליחיל [ד-ליקיל]
שאין	דליכא [ד-ליקא]
שאין	דלית [ד-לית]
אוoli	דלמא
של ענני	דלענין [ד-ענין]
שם הגוף שלה	דמגופה [ד-גוףה]
שייגנב	דמגנבא [ד-מגנבא]
שמעדעתם	דמדעתן [ד-מ-דעתה-ן]
שנאמן	דמהימן [ד-מהימן]
שמעוקים	דמוקרים [ד-מוקרים]
שאנחנו מעמידים	דמוקמיין [ד-מקומי-ין]
שמוריידים	דמורידין [ד-מוריד-ין]
של המחת	דמחטא [ד-מחטא]
דומה / מהיר	דמי
דומה	דמיא
שםתחייב	דמיחייב [ד-מיחייב]
של המלה	דמלואה [ד-מלואה]
של המלך	דמלכה [ד-מלכה]
של הדבר	דמלטה [ד-מלטה]
שםכניםיסים	דמעילין [ד-מעיל-ין]
שהמפקיד	דמפקיד [ד-מפקיד]
שמקבל	דמקבל [ד-מקבל]
שהמקום שלה	דמיקומה [ד-מיקומה]
שקניין	דמיך [ד-מיך]
שםקנו	דמקני [ד-מקני]
שוחכם זה / של חכם זה	דמר [ד-מר]

געלה שאלות
אקטואליות
שליטה
ונובל לענות עליהם.
מלימוד הגمرا.

אסקימוי קבורי

ונדרת מילוי הכתוב בפירוש ר' יונה סיד נריגל גג.

לפונדק כ-80 חדרים ותאורה ציור אינטגרלי. מכך, מטבחו של מלון ננק מפואר ורחב. מטבחו מושב במרתף, והוא כולל מטבח מודרני ורחב, מטבח לאירוחים, מטבח למטבח ומטבח לאוכל. מטבחו מושב במרתף, והוא כולל מטבח מודרני ורחב, מטבח לאירוחים, מטבח למטבח ומטבח לאוכל. מטבחו מושב במרתף, והוא כולל מטבח מודרני ורחב, מטבח לאירוחים, מטבח למטבח ומטבח לאוכל.

קודות: גמורא מסכת בבא מציעא דף לו:
רמב"ם הלכות שכירות פ"ג הלכה י'.

לאחר שלמדנו את דף לו:

ההיבר נתקל בפער של 8,750 נק' (7%) בין הוצאות הכספי וסכום הוצאות הכספי. סכום הוצאות הכספי נזקק ל-1.5 מיליאון נק' על מנת שסכום הוצאות הכספי יתאפשר. סכום הוצאות הכספי נזקק ל-1.5 מיליאון נק' על מנת שסכום הוצאות הכספי יתאפשר.

ב' נחיה אָנוּ לְאַיִלָּת כְּפָרָה כְּפָרָה כְּפָרָה
נָה כְּאַלְמָנָה כְּאַלְמָנָה וְאֶת נָשָׁה
הַמְּעִירָה אֲדֹלָה הַמִּזְבֵּחַ הַנְּאָחוֹת וְעַלְוָה
נָחִילָה אֲלָמָה רְחֻמָּה וְסָנוּכָה.

**לאחר הדיוון עם הרב,
רוזים לדעת מה התשובה שלנו
כין בסוף החיבורת עמ' 49 סעיף 7**

ההוא		האיך
הדיינים		האללים
הاما		האם
תן		הכ
הבל / חום		הבלא
הרims		הגבייה
הרims אotta	[הגבייה-ה]	
גדל		הגדיל
הקיץ (הomon שטושים גורן)		הגורון
המmono על ההקדש		הגוזב
זה עם זה		הדמי
הקל וחומר / הדין		הדין
המחיר		הדרמים
חזר		הדר
חוורת	[הדר-א]	
חוורת	[הדר-ה]	
חוורים	[הדר-י]	
אותו		ההוא
אותה		ההייא
אותו הדין הוא (גם כ')		הוא הדין
מפנוי		הוואיל
היה		הוה
היז		הוו
הוא / נהיה		הווי
היא / נהייתה		הוואיא
הם / נהיו	[הוויין]	
מי שנכנס לטופל (בשדה)		הירוד (ה-ירוד)
זהו		הייןו
היכן		היכנא
אי		היכני
ממנה		הימנה
הנחה		הינוח
זו		הך
כאן		הכא
כך		הכני

שקרים	דקרו [ד-קרו]
שוניינו	דקתיי [ד-קתיי]
שרב / של רב	דרב [ד-רב]
שרבא / של רבא	דרבא [ד-רבא]
שרבה / של רבה	דרבה [ד-רבה]
שרבי / של רבבי	דרבי [ד-רבבי]
שרבי עקיבא / של רבי עקיבא	דרבי עקיבא [ד-רבבי עקיבא]
של הרישיא	דרישא [ד-רישא]
שאלת אותה	דשאלה [ד-שאלה]
שבועה	דשבועה [ד-שבועה]
שהמתין	דשהא [ד-שהא]
שווה	דשויא [ד-שויא]
שםה שגבו	דשומא [ד-שומא]
שםתה	דשכיבא [ד-שכיבא]
שמצויים	דשכיחי [ד-שכיחי]
של השכירות	דשכירות [ד-שכירות]
שאלוי	דשמא [ד-شمוא]
של שמואל	דشمואל [ד-شمואל]
ששתקתי	דשתיקי [ד-שתיקי]
ששתהיל	דשתהיל [ד-שתהיל]
של השור	דתורה [ד-תורה]
שתחיה	דתיהוּי [ד-תיהוּי]
ששנה (שכתב)	דתנא [ד-תנא]
ששנו (שכתבו)	דתנו [ד-תנו]
ששנינו בברייתא	דתניא [ד-תניא]
ששנינו במשנה	דתנן [ד-תנן]
ששניהם	דתרוייהו [ד-תרוייהו]
שטעני	דתרי [ד-תרי]
של תשרי	דתשורי [ד-תשורי]

לאחר שלמדנו את דף לו.

נעה שאלות אקטואליות שעלה ונובל לענות עליהם מלימוד הגمرا.

סוחב העיתונים

מקצת עיירות גאר כנה פליינס, ואז נאחו
ויל עון זאכ עז הסכעה נאחו ניין, רונט
הניעגאנזוקה הראיכו אונזרכיגעןקן, וונריגן
כ' פס אונזאג נחט אונזרכיגעןקן נויהיא
ויל נאמה.

זאת יקרה מה שקרה אחריו, לא גורף אכזר
היה נער אבוי עזיז ייחודי אחד צען ווילג'ר גרכיא
למי והרבה יעור נסחף אוילג'ר בזא נכה
בזא נכה, ונה גם אונרג'ית הימית הול צען
רק צירען אחים וכבר חינכית אוליג'ר עז נער
ונגד אלייה להגירה של אקלט אקלט.

בנין גדרה כיתר הכותל המערבי ובראש הגדרה נקבעו שלושה אבני בזלת עתיקים אשר נושאם משלב ימי קדום. האבן המרכזית היא אבן גתית שצורה מלבנית וגובהה כמטר וחצי. האבן השמאלית היא אבן גתית שצורה מלבנית וגובהה כמטר וחצי. האבן הימנית היא אבן גתית שצורה מלבנית וגובהה כמטר וחצי.

אחר קה' ימ' היה ז'ק ה'ר'י ה'י' צ'ר'ם נ'ז'ר'ם
ל'ג' א'ג'א' ו'ח'י' נ'צ'ו'ג'א' ה'י' נ'ל'ג'א'ל'ג'א', ה'ו'א'
ע'פ'ר'ק נ'ל'ג'כ'ו'ן ל'ג'כ'ו'ן ו'נ'ס'ג'ז'ה ג'ג'ג'ז'ה ו'ה'י'
נ'ס'ג'ה א'ל'ג'ז'ה ז'ק'ו'ן ג'ר'ח'ג'ז'ה נ'ג'ג'ז'ה.

וניהל מושא הינה קייזר, והוא ליה עזין נאחים
ארחוואט האכווען בערטה היה שוויל אכטיג
גאקר האנגליקן פראק עליו מסטר צ'ירלעס גאנעריאט,
ז'ואן צאנט ניז'י גאקר היה זואר קיז איזער
כערן וסוחה גאנטן צ'ירלען או שעניאט גקריאטה
כטיגאנט האן מסטר כי האנגליקן הקייזר זאער
גאנטן זי חינד נאלט סופי הצעיר.

וְאֵת שָׁמֶן כַּאֲחָר כֹּה אָזֶם הַלְּבָנִים חַיִ' יְלֵךְ
גַּדְעָן קָה בְּקָרְבָּן נְקִיָּה נְהַרְבָּן נְקִיָּה
נְחַיָּה גַּדְעָן וְלְפָנָיו רְחָם הָיָה לְזָרָן וְנְסֻלָּמָה
חַיָּה זָת אֲזַעַר הַמָּגִיר וְחַיָּה הַמָּכִיר אֲזַעַר
גַּרְגִּילָה וְלִבְשָׂר וְגַם נְצִיעָה וְנְעִירָה אֲכִילָה

כשהו יתגלו ויביאו הום לאחיה נסחטן כוונת צער
הצער עלה ונתקבץ ענבר נסחטן הום נסחטן
נסחטן כי בז חסידותה הי' גאנען שוך ווועס ווועס

מה לדעתכם הורה הרב לדוד?
מקורות: גمرا בבא מציעא דף ל"ז ע"א

**לאחר הדיוון עם הרב,
רוצחים לדעת מה התשובה שלנו
עיין בסוף החוברת עמ' 49 סעיף 8**

הבלא	הכיס [ה-כיס]	הכירחו [הכירחו-הו]
הגביה	הכיתא	הכיתא השתא
הגדיל	הארנק	הכירו אותו
הלוֹתִיָּה	הלה	הבל / חום
הלוֹתִיָּה לְךָ	הלוֹתִיָּה [הלוֹתִיָּה-יךְ]	הרמים
הלוֹתִיָּה לְךָ	הלוֹתִיָּה [הלוֹתִיָּה-ני]	הרמים אתה
משתָּה (סעודת)	הלוֹלָא	גדל
הכוֹנה	הלוֹקָח [ה-לוֹקָח]	הקיַץ (זמן שעושים גורן)
לְכָן	הלוֹכָר	המִמְנוּה על ההקדש
הלוֹכָתָא	הלוֹכָתָא	זה עַמְּךָ
הכוֹנים	הלוֹקוֹחוֹת [ה-לוֹקוֹחוֹת]	הקל וחומר / הדין
הכִּמוֹת	המִדָּה [ה-מִדָּה]	המְחֵיר
שְׁנֶמֶדֶד	המִלְדוֹד [ה-מִלְדוֹד]	חֲזָר
המוֹרִישִׁים / אלה שיוורש מהם	המוֹרִישִׁין [ה-מוֹרִישִׁין]	חוֹזְרָה [הדר-א]
שְׁפָרְוּ אֹתוֹ	המְנוֹנוֹי [ה-מְנוֹנוֹי]	חוֹזְרָת [הדר-ה]
חַפֵּץ לְבַטְחוֹן עַל הַלוֹוָה	המְשֻׁכּוֹן [ה-מְשֻׁכּוֹן]	חוֹזְרִים [הדר-י]
מִי שְׁמַרוּוּחַ	המְשַׁתְּכָר [ה-מְשַׁתְּכָר]	אוֹתוֹ
אֶלָּה	הנֵּי	אוֹתָה
אֶלָּו הַדְּבָרִים (דוקא)	הנֵּי מִילִי	הוֹא הדין
הנִינְחָה אֹתוֹהָה	הנֵּיה [הנֵּיה-ה]	מִפְנֵי
אֶלָּה	הנֵּגֶךְ	הִיא
הנִסְתָּר	הסְמָנוֹי [ה-סְמָנוֹי]	הִיוֹן
העַלְהָה אֹתוֹהָה	העַלְהָה [העַלְהָה]	הַוָּא / נְהִיה
המְקַל שְׁמַצְמִיד אֶת הַבָּהּוֹת	הצָמֵל [ה-צָמֵל]	הַיְאָה / נְהִיְתָה
הפִינּוֹת	הקרְנוֹת	הַמִּםְנָה
ההוֹכָחה	הדרְאיָה [ה-דרְאיָה]	הַיּוֹרֵד [ה-יּוֹרֵד]
הכְבָשָׂה	הרְחָל [ה-רְחָל]	הַיְינָנוּ
הרי אני	הריְנִי [הריְנִי]	הַיכָּא
השְׁקִיעָה	השְׁבִיחָו [השְׁבִיחָו]	הַיכִּי
שְׁשַׁקְלוּ אֹתוֹ	השְׁקוֹל	הַיְנוֹתָה
עַכְשִׁיו	השְׁתָא	הַרְכָּבָה
שְׁתוּבָים אֹתוֹ (בְּבִתְדֵי)	התְּבִיעָה [ה-תְּבִיעָה]	הַדָּקָה
שם	התְּמָם	הַכִּי
תקנו ותקנה	התְּקִינוֹ [התקיְנוֹ-ני]	הַכִּירְחוֹ [הכירחו-הו]

לקבالت הביאור המלא שלחו את המילה 'ביאור' למספר 0583730000

עליה שאלות
אקטואליות
שליטה
ונובל לענות עליהם.
מלימוד הגمرا.

קוויקים בהר הירדן

הנתקה מהתפקידים הפליליים, אך לא מהתפקידים הציבוריים. מילוי תפקידים אלו יאפשרו לו לסייע בפתרון בעיות חברתיות וכלכליות, כמו למשל בעניין רווחת ילדים ובני נוער. מילוי תפקידים אלו יאפשרו לו לסייע בפתרון בעיות חברתיות וכלכליות, כמו למשל בעניין רווחת ילדים ובני נוער. מילוי תפקידים אלו יאפשרו לו לסייע בפתרון בעיות חברתיות וכלכליות, כמו למשל בעניין רווחת ילדים ובני נוער.

זה אומرت ההלכה בכזה מקרה ומה היה עליו לעשות,
מה לדעתכם ענה הרוב **למנהן** אתר הקיקים?
אברהם, וברא צבוניא דה לא זעב

**לאחר הדיוון עם הרב,
רוצים לדעת מה התשובה שלנו
עיין בסוף החוברת עמי 50 סעיף 9**

ובמחלקות	ובפְּלוּגָתָא [ו-בפְּלוּגָתָא]
ואצל	וגבי [ו-גבִּי]
וחותך את התמירים	וגדר [ו-גֹדוֹר]
וכולי (וכל המשך)	וגומר [ו-גּוֹמֵר]
זהה	ודא [ו-דָא]
ושל בית	ודבי [ו-דְבִי]
וזחיה	ודחווי [ו-דְחוּוֵי]
ופוחדים	ודחליל [ו-דְחַלְיל]
ותוריד	ודל [ו-דָל]
וממחיר	ודמי [ו-דְמֵי]
וטרף	ודרט [ו-דְרָס]
זהה	וְהָא [ו-הָא]
זהה	וְהָאֵי [ו-הָאֵי]
ועכשיו (בימינו)	וְהָאִידָּנָא [ו-הָאִידָּנָא]
והוא	וְהָאֵיךְ [ו-הָאֵיךְ]
והאמר	וְהָאָמָר [ו-הָאָמָר]
והתקלקל	וְהָבָאֵישׁ [ו-הָבָאֵישׁ]
והתקלקל	וְהָדְבִּישׁ [ו-הָדְבִּישׁ]
וחזר	וְהָדָר [ו-הָדָר]
וחזרת	וְהָדָרָא [ו-הָדָרָא]
והקשיינו קוושיא	וְהָוִינָן [ו-הָוִינָן]
זההו	וְהָיִינָן [ו-הָיִינָן]
והלכה	וְהִלְכָתָא [ו-הִלְכָתָא]
וכאן	וְהַכָּא [ו-הַכָּא]
וכך	וְהַכִּי [ו-הַכִּי]
והרי	וְהַלָּא [ו-הַלָּא]
וההוא	וְהַלָּה [ו-הַלָּה]
והלכה	וְהַלְכָתָא [ו-הַלְכָתָא]
ושלשל אותן	וְהַפְשִׁילָן [ו-הַפְשִׁילָן]
ונרכבו	וְהַרְקִיבָו [ו-הַרְקִיבָו]
והשאליה	וְהַשְּׁאִילָה [ו-הַשְּׁאִילָה]
והעמדתי	וְאַקְמָנָא [ו-אַקְמָנָא]
הניח/ה אותן	וְאַתְבִּינָהוּ [ו-אַתְבִּינָהוּ]
והלך	וְאַזְיל [ו-אַזְיל]
והלך	וְאַזְלָל [ו-אַזְלָל]
והלכו	וְאַזְלִילִין [ו-אַזְלִילִין]
ואחים	וְאַחֲי [ו-אַחֲי]
ואם	וְאַיִ [ו-אַי]
ונגנבו	וְאַיְגָנוֹב [ו-אַיְגָנוֹב]
והאהר	וְאַיְדָךְ [ו-אַיְדָךְ]
ואגב	וְאַיְדי [ו-אַיְדי]
ויש	וְאַיְכָא [ו-אַיְכָא]
אבל	וְאַיְלָו [ו-אַיְלָו]
והתחתנה	וְאַיְנִיסְבָּא [ו-אַיְנִיסְבָּא]
והתיקרו	וְאַיְקוֹר [ו-אַיְקוֹר]
ונשברה	וְאַיְתְּבָרָא [ו-אַיְתְּבָרָא]
ולפי שיטות	וְאַלְיָבָא [ו-אַלְיָבָא]
ומדוע	וְאַמְמָאִי [ו-אַמְמָאִי]
ואמרו	וְאַמְמָוָר [ו-אַמְמָוָר]
ואמרו	וְאַמְרָרִי [ו-אַמְרָרִי]
ואנחנו אומרים	וְאַמְרִיבָן [ו-אַמְרִיבָן]
ואני	וְאַנְאָא [ו-אַנְאָא]
והוציא אורה	וְאַפְקָה [ו-אַפְקָה]
ואתה	וְאַתָּה [ו-אַתָּה]
ובא	וְאַתָּא [ו-אַתָּא]
ובאים	וְבָאֵין [ו-בָאֵין]
ובקרינות	וְבָאָרְעַתָּא [ו-בָאָרְעַתָּא]
ופרסדים	וְבָוְסְטָנִי [ו-בָוְסְטָנִי]
וחותך את הענבים	וְבָצָר [ו-בָצָר]
ובית	וְבִּי [ו-בִּי]
ובמה שנעשה יותר	וְבִּיתָר [ו-בִּיתָר]
ובמה	וְבָמָאי [ו-בָמָאי]
ותשאל/ ושאל / וצריך / ורצה	וְבָעִי [ו-בָעִי]

תשובות לשאלות שדנו יחד בבית המדרש.

3. תשובה לדף לד. - א'ק'ג' ל'י'

תשובה קצרה: דמי הכפל שימושם הגנבי יגיעו לשגב על עצם הסכמוו במקור לשלם לארכנו את דמי הגניבה.

תשובה
בהרחהה:

אחרי שלמדנו שגנבו שנתפס משולם קנס כפל של הסכום שגנבו, ואחרי שלמדנו שם שומר שברוד שומר שבר אם גנבו או אבד לו החפץ שהפקדתי بيדו לשמרם לעלי לשלם לי את מלא הסכום כי הוא מקבל בסוף על השמירה כדי לבדוק בשביב זה שהוא לוקח אחריות מלאה להחזר לי את החפץ ברייא ושלם, שומר חינם איןנו בו אלא הוא רק עושה לי טובת שלא יקרה לחפץ הרבה מהונזקים שיבוללים לקרות לו בשיאו עלי שומר בכלל אבל בינו שהוא רק עושה לי טובת ולא מקבל בסוף ונותנו שירות למקורי נזקים לבנו עלי חיבוב תשלומיים בגניבה ואבדה אלא אם כן פשע בהשлага.

ובו פוסק הרמב"ם בהלכות שאלה ופיקדונו פ"ח ה"א שאין צורך שהשומר ישלם בפועל כדי לקבל את הכפל אלא גם אם רק אמר שישלם כבר הכפל הגיע אליו.

ולבן גם במקרה שלנו שבוגר אדם ישר ורצח לשלם לארכנו את דמי החפץ גם שעדיין לא ישלם, הכפל שהגנבו ישלםילך אליו כי כבר בעצם הסכמוו לשלם ולקיים האחירות של הגניבה אליו הוא מקבל את הקנס שהגנבו יצטרך לשלם.

תשובה
בהרחהה:

במשנה במסכת בא מציעא פרק המפקיד דף לג: מבואר החילוק בין שומר חינם לשומר שבר כרך שבבוד שומר שבר אם גנבו או אבד לו החפץ שהפקדתי בידו לשמירה עליו לשלם לי את מלא הסכום כי הוא מקבל בסוף על השמירה כדי לבדוק בשביב זה שהוא לוקח אחריות מלאה להחזר לי את החפץ ברייא ושלם, שומר חינם איןנו בו אלא הוא רק עושה לי טובת שלא יקרה לחפץ הרבה מהונזקים שיבוללים לקרות לו בשיאו עלי שומר בכלל אבל בינו שהוא רק עושה לי טובת ולא מקבל בסוף ונותנו שירות למקורי נזקים לבנו עלי חיבוב תשלומיים בגניבה ואבדה אלא אם כן פשע בהשлага.

מכיוון ששאל שמר לורוני על הקורקינט החשמלי בהתקנדבות בלבד ולא בשבר, הדין הוא שבסקרה לקורקינט נזק של גניבה ששאל אומרים לורוני שעם כל הכבוד מה שהוא הסכימים זה לשומר לו בלבד אך לא לחתת אחריות ולשלם על הנזקים, ולכן שאל פטור מן התשלומיים. אמנם אם שאל היה עוזב לממרי את השמירה והוא היה נגנב הקורקינט הוא היה חייב כי גם על שומר חינם יש אחריות שלא לפשוע בהשлага החפץ.

4. תשובה לדף לד: - הפטון הנקא

תשובה קצרה: היה אסור לתמיר להשליך את הטלפון בלי לדבר שוב עם המאבד, ועל Tamir לשלם לו את מחיר הטלפון.

תשובה
בהרחהה:

תשובה בהרחהה: בגמרה במסכת בא מציעא בפרק המפקיד מביאה מקרה באדם ששומר שהגנבו גנב את החפץ לא מבعليו אלא משומר שומר על החפץ התשלום הכספי שהגנבו משולם ישתנה למי יגיע: שם השומר אמר לבעל הבית "תשתרן לבך עם הגנבו אני שמרתי לך בחינם ולא לחתתי על עצמי אחריות שלא יגנבו" מכיוון שבעל הבית מסתרן לבך הוא גם יהיה זה שיקבל את הכפל לעצמו אם הגנבו ייתפס.

ואמרות הגמורה שבמקרה שהשומר אמר שלא ישלם ואחר כרך חזר בו ואמר שישלם גם אם עדיין לא ישלם הוא מקבל את הכפל כי הולכים אחרי הדבר האחרון שאמר.

גם במקרה שלנו כיון שתמיר שמע מבעל הפלפון שהוא מחייב שהוא בו רוצה בסופו של דבר את המבשיר, אחריותו הייתה להסביר אותו לבעליים וביוון שאיפלו לא התקשרות לשם מהמאבד אם הוא רוצה אותו או לא וזרק אותו לאשפיה על דעת עצמו Tamir חייב לשלם למאבד את מחיר הטלפון.

תשובה
בהרחהה:

לעומת זאת אומרת המשנה כי אם השומר אמר לבעל הבית שאמנם מון הדין אין עלי חיבוב לשלם לבעל הבית על החפץ שנגנב כי מכיוון שהוא שומר בחינם הוא לא היה אחראי עליו לעניין גניבותך אך הוא מעדיף לפנים משורת הדין לשלם לבעל החפץ את דמי הנזק כדי שלא יקרה שמהמתו יהודי יינזק חילאה ובכו, איזי אם ייתפס הגנבו הכספי שנהייב אותו לשלםילך אל השומר שומר על החפץ ולא אל הבעלים.

גם כאן בסיפור של הביתוה כיון שדוחתו שיחזר את דוד מכל הסיפור ושיהם לו את כל הביטחון ולכך על עצמו את הטיפול בתיק הוא קיבל את כלל הביטחון ולא דוד.

1. תשובה מעמוד לג: - הקלקיין צפופה

תשובה קצרה: שאל פטור מלשלם לרוני על הקורקינט שנגנב.

תשובות לשאלות שדנו יחד בבית המדרש.

5. תשובה לדף זה. - חפץ מהו?

תשובה בקצרה: למורת שבבו מרוני את החפצים בהיתר גמור בכל אופן הדין שעל אנשי הרוצאה לפעול להסביר לרוני את חפציו שבבו ממנו ורוני ישלם להם את הכספי.

תשובה במסכת Baba Metzia בדף זה מדברת הגمراה במקורה של אדם ששמר על חפץ אצלחו והוא פרע והשומר פשע בה והוא לא שומר אלא שמייה עלולה להיטרפ שם, והוא לא נטרפה באחיו אלא מטה מוות טבעי.

תשובה
בהרחה:

בגמרא במסכת בא מוציא בפרק המפקיד קיימת מחולקת בסיפור דומה לשלו, באדם שהפקיד אצלחו פרה והשומר פשע בה והוא לא שומר אלא שמייה עלולה להיטרפ שם, והוא לא נטרפה באחיו אלא מטה מוות טבעי.

דעת אבי שהשומר חייב לשולם כי אנחנו אומרים שעצם חסרו השמירה יחד עם זה שיתכנן שמזוג האויר השונה באגם גרם לה למות מהחייב את השומר בפשיעתו.

לעומתו דעת רבא היא שהשומר פטור מכיוון ש"מלאר המותות" מה לי הבא מה לי התמ" שאם היהת אמורה למות עבשו מוות טבעי [שהרי בר מטה] לא אכפת לנו הפשיעה שיצאה לאגם אלא מילא הייתה בר גם בבית שלו ופטור השומר מלשלם.

וחרב"ם בהלבות שכירות פרק ג' הלכה י' כותב "פשע בה ויצאת לאגם ומטה שם בדרכה פטור, שאין יציאתה גרמה לה שתבוא לידי אונס זה הויאל ובדרך מטה מה לי בבית שומר מה לי באגם" בולמר שלhalbנה פוסק הרמב"ם בדעת רבא שהשומר פטור.

לכן גם במקרה שלנו ביוו שהכלב היקר מת מוות טבעי בחותמת הדעת של הווטרינר אם כן אין לגרדו טענת ממון על בני ובני פטור מלשלם לו על הכלב היקר, ולא יותר לנו אלא להשתתף בצערו.

ודנה הגمراה האם במקורה כמו שלנו בשירצה לשולם ולקלל חוזה את החפצים יש להסביר לו את החפצים או לא, ובמקרה מהפסק בחומר דברים שאומר "וועשית היישר והטוב" שעליינו להיות טובים מעלה למומוץ וגם במקרה חייבים להתעלות מעלה עצמנו ולעשות טוב לשני.

לכן גם במקרה שלנו מעיקר הדין על אנשי הרוצאה לפעול להתחשב ברוני ולעשות כל שביכולתם כדי להסביר לו את חפציו שחשובים ויקרים לו אישית, למורות שהם צdko במה שגבו אותם מהם.

6. תשובה לדף זה. - עיקון אקלט/or蔴

תשובה בקצרה: דני המוכר בוחנות חייב קודם כל לשולם לאליקו בעל הchnerות את מחיר שווי הגנבה ורק לאחר מכן הוא יכול לדון עם הצער שעשה לו טובות ולנסות לחייב אותו על מה שקרה בעת שטעה.

תשובה במסכת Baba Metzia נחלים רב ור' יוחנן במקורה ששומר מוסר את השמירה על חפץ לשומר אחר ונזק החפץ כשהשומר השני שמר עליו, האם יש חייב על השומר הראשון לשלם לבעלים על עצם זה שהפר לו את הבתחו שהבטיחה שישמר והעביר את השמירה לאדם אחר או שהוא מחייב שגם הוא השני שקיבל את השמירה הוא גדול ובר דעת שאפשר לסמוך עליו השומר הראשון יכול להוציא את עצמו והעסק של בעל הבית יהיה רק עם השומר השני.

וחרב"ם פוסק להלבה שחלק מהאחריות של השומר הראשון היא לא להעביר את החפץ לשומרים אחרים ולכו בעצם מה שהעביר הוא ל לוקח אחריות על כל מה שיקרה לחפץ אצל השומר השני כולל אם ייגנב החפץ וכדו'.

תשובה
בהרחה:

בגמרא במסכת בא מוציא דף ל"ז ע"א כותבת מה הדין במקורה כמו שלנו באדם שאמר לשנים שגנב מאחד מהם ולא יודע ממי מהם גנב ושניהם טוענים לו "מנני גנבת", שדעת ר' טרפון שיחזר לשניהם.

ושואלת הגمراה סתירה ממשנה אחרת במקורה של אדם שגזל אחד מהמשה אנשים ולא יודע אייזה מהם גזל ובן אחד מהם תובע את הכספי, שהדין האמור שם שמניה גזילה בינם ומסתכל, ומתרצת הגمراה שהחילוק הוא האם הוא בא לשולם רק מה שמחייבים אותו אם תפסו אותו, או שהוא בא לחזור בתשובה מהגנבה ורופא לצאת גם ידי שמים, שמאך הדין אם לא רואה לצאת

לכן להלבה דני שחלק מתפקידו בוחנות הוא גם לשמור על החפצים בלבד למוכור אותם, אסור היה לו להעמיד את הצער לשומר על הchnerות במקומו ובאשר קרה הנזק הוא צריך קודם קודם כל לשולם לאליקו ואח"ב ידוו עם הצער על חלקו בעניין.

המשך ←

המשך:

צדיק גם אנחנו לא יכולים לחייב אותו יותר ממה שגנבו ולכון יניח בינויהם ויסטלק, אך אם רוצחה לחזור בתשובה ייתן לבב אחד בכלל שאף שימושו פה עכשו你自己 בעצם גונב אותו בחזרה בכ"א הוא העיקר ישלם ויחזר מה שגנבו למי שגנבו ממנו.

לכון אמר הרב לדוד כי ראוי מאד בשבא לחזור בתשובה שיישלם לשני השבטים שטוענים ולא מוחלים על הגניבה העיקר שיחזר בוודאי למי שגנבו ממנו

9. תשובה לדף זה – קיקים עעל הילך

התשובה בקצרה: הרב ענה למנהל האתר שאחראית הקבלה לא קשורה עצמה לעסק כי הם באו יחד והעבירו לה את התקיים זה בפניהם ולא הייתה צריכה לזכור ולהפריד איזה תיק שירק למי.

תשובות בהרחבה:

ובענין המריביה בינויהם ולמי מהם יש לחת את התקיק המבוקש ולמי ניתנו את התקיק האחרון שיישאר, הרב הראה למנהל אתר הקיקים כי בנושא זה בדיקת קיימת מחולקת במשנה בבבא מציעא בסוגיא שלנו, שדעת תנא קמא במשנה שביוון שהתיק הפשט וודאי של אחד מהם אם כן נתנו אותו למישחו ובשוויו ניתן מותך תיק המריביה לשני ומה שיישאר בתיק המריביה נניח אצל מנהל הקיקים עד שיקרא אחד משלהם דברים או שאחד מהם יודח או שיגיעו לפשרה או שיבא אליו הנביא ויגיד לנו למי באמת שירק התקיק.

ור' יוסי חולק במשנה וסביר שבידי שהשקרן וודאי יפסיד שזה יגרום לו להודאות, לא נוותנים להם אף תיק עד שיגיעו להסדר בינויהם או אחד מהם יודח.

ולhalbכה פוסק הרמב"ם בדעת תנא קמא שמנהל האתר בן ייתן לבב אחד מהם במזו שוויל התקיק השני שלא רצוי לऋת, והשאר מתיק המריביה ישאר אצלו עד שישכימו בינויהם או עד שיודה אחד מהם או עד שיבא אליו.

דף ליד עמוד א'

1. איך תירץ רבא את הקושיא?

2. מה קשה לפוי תירוץ זה מהברייתא?

3. איך תרצו את הקושיא?

4. מדוע הבעלים מקנה רק את הבפל, ולא את הגיזות והחולדות?

5. מהו הנוסח השני בתירוץ רבא?

6. באיזה קניין קונה את הפרה לפי הנוסח הראשוני, ובאיזה לפי הנוסח השני?

7. מתי קונה לפי הנוסח הראשוני, וממתי לפי הנוסח השני?

8. לפי הנוסח השני, מדוע לא קשה הקושיא מגיזות ולולדות?

שאלות חוזרת

๖๖

למבחן השבועי מידי يوم שלישי בשבוע דף ל"ג עמוד ב'

1. מה דינן של שומר חינם בגיןה ואבידה?

2. אם ירצה להתנדב ולשלם, מה יקבל בתמורה?

3. אם היה בתוב המשנה רק בהמה מדוע לא היינו לומדים מהם את הדין בכלל?

4. ואם היה בתוב רק כלים, מדוע לא היינו לומדים מהם את הדין בהמה?

5. האם אפשר להקנות דבר שלא בא לעולם לדעת חכמים?

6. ומה דעת ר' מאיר?

7. באיזה מקרה מודה ר' מאיר לחברים?

8. האם חייב ה"בפל" לנחשב "בא לעולם" או לא?

9. אם כן מה קשה על המשנה שלנו?

10. האם זה קשה גם לדעת ר' מאיר ומדוע?

11. מהם הסיבות שהבפל אינו עשיי לבוא לעולם?

דף ל"ד עמוד ב' ☺

1. אם בתחילת השומר אמר שלא ישלם, ולאחר מכן אמר שישלם, האם קיבל את הבפל?
2. ואם בתחילת אמר שישלם ולאחר מכן אמר שלא ישלם, האם קיבל את הבפל?
3. במקרה הניל מה הסברא לומר שמקנה לו את הבפל?
4. מה הפירוש - "או דילמא במלתיה קאי, ודחווי והוא דקא מڌוי ליה?"
5. אם השומר אמר שישלם ומתי, והבנייה אומרים שלא ישלמו, מה הצד שיקבלו את הבפל?
6. היכן יותר מסתבר שرك דוחה אותן, אצל השומר עצמו או אצל בניין ומדווע?
7. אם השומר מת בלי לשלם, והבנייה ישלמו, מה הצד לומר שלא קיבל את הבפל?
8. אם הבעלים מת והשומר שילם לבניין, מה הצד לומר שלא קיבל את הבפל?
9. אם גם השומר וגם הבעלים מתו, והבנייה ישלמו לבניין, מה הצד שיקבל את הבפל?
10. בשילם רק חצי מהפיקודו, מה הם צדדי הספק?
11. בשאל שתי פרות ושילם רק אחת מהם, במה זה עדיף משילם חצי?
12. בשאל פרה שני שותפים, ושילם רק אחד מהם את חלקו, במה זה עדיף משילם חצי?
13. שותפים ששלו יחד פרה מביעלים אחד, ושילם רק אחד מהם את חלקו, במה זה עדיף משילם חצי?
14. מה זה "נכסי מלוג" ומה דין?
15. השאלה מASHA פרה של נכס מלוג ושילם לבעל, מה הצד לומר שהבעל נקרא הבעלים?
16. אשה ששללה פרה לצורך נכס מלוג שלה, והבעל שילם, מה הצד לומר שהבעל נקרא השאלה?
17. מה פסקו בכלל 11 הספיקות הניל?
18. מה חדש רב הונא?
19. ומה הטעם שלו?
20. מלואה שלקיבל משכון מהלווה, ואבד המשכון, האם חייב לשלם עליו ומדווע?
21. בשמלואה משולם, האם מוציא בסוף מהביס שלו, או באופן אחר?

9. לפי הנוסח השני, באיזה מקרה השומר לא יקנה את הבפל?

10. שומר שאמר לבעלים שישלם ונמצא הגנב, האם קיבל את הבפל?

11. מה משמע מהרישא של המשנה בעניין זה?

12. מה משמע מהסיפה של המשנה בעניין זה?

13. למסקנה האם יש ראייה מהמשנה בעניין זה?

14. איך הובייחו מהבריתא בדברי ר' יוחנן?

15. שומר חינם שהודה שפשע וחיב לשלם, האם מקנה לו את הבפל ומדווע?

16. מה פירוש המילים - "דאיב בעי פטר נפשיה בגניבה?"

17. מה הדין בשומר שבר שחיב ומדווע?

18. מה הדין בשואל לפיה הלשון הראשונה של רב פפא?

19. לפי שיטה זו, במה שואל שונה משאר השומרים?

20. מה פירוש המילים - "במאי הויה ליה למפרט נפשיה?"

21. מה הדין בשואל לפיה הלשון השנייה של רב פפא?

22. מה הדין בשואל לפיה רב זבד?

23. לדברין, מהו הטעם שבאמר אינו מקנה לו את הבפל?

24. מה הפירוש "בל הנאה שלו?"

25. איך הובייחו מהבריתא כמו רב זבד?

26. איך אפשר לתרץ את הבריתא גם לפיה הלשון הראשונה של רב פפא?

27. מה קשה מהבריתא לפיה הלשון השנייה של רב פפא?

28. מה פירוש המילים - "מי אלימה ממתניתין, דקANTI שילם ואוקימנא באמר?"

29. למסקנה - מדווע אי אפשר לפרש את המילה "קידם" שהובונה "אמר?"

30. למסקנה, האם יש תירוץ על הלשון השנייה של רב פפא?

19. בשחנומים התייקו, מי מקבל את הנזומים עם היוקר?

20. מה היה קשה לרבע על הפסיק מדברי המשנה שלו?

21. איך תירץ רבא לעצמו את הקושיא?

22. מה הפירוש "שומא הדר?"

23. האם יש לזרביך הרבה רב נחמן ש"שומא הדר" או לא, ומדוע?

24. עדמתי מוחזירים את השומה, לדעת נהרדי ולדעת אמייר?

25. ומה הhalbכה?

26. מאי זה פסוק למדו ש"שומא הדר", ומה ההסבר בזזה?

27. אם העביר את הקruk למישחו אחר, האם גם אז אומרם "שומא הדר" ומדוע?

28. אשה טבטה קruk והתחנתה ומתה, האם מוצאים מיד הבעל, ומדוע?

29. אשה שגבו ממנה והתחנתה ומתה, האם הבעל יכול להוציא, ומדוע?

22. מה הפירוש "כופר הכל" ומה דיניו?

23. מה הפירוש "מודה במקצת" ומה דיניו?

24. לזה שוהה במקצת שהמשבחן היה שווה פחות מהחוב, מי צריך להשבע ומדוע?

1. מה הקשו על רב הונא מהבריתא?

2. איך פירש רבא את המשנה שלא יהיה קשה על רב הונא?

3. מדוע התחשבה שלו לא מובנת?

4. איך פירש רב יוסף את המשנה שלא יהיה קשה על רב הונא?

5. לפי תירוץ זה, איך המלווה יכול להוציא את הפיקודון?

6. מדוע לא חשו שגמ הלהקה יוציא את הפיקודון?

7. איך תירץ אבי את הקושיא על רב הונא?

8. איך פירש רב אשיה את המשנה שלא יהיה קשה על רב הונא?

9. לפי הפירוש של רב אשיה, מי נשבע שאינה ברשותו?

10. מה הקשו מהסיפה של המשנה על רב הונא?

11. מה הפירוש "גלאל שבועה"?

12. איך תרצו את הקושיא מהסיפה?

13. על מה הלהקה מאמין למלווה ועל מה אינו מאמין לו?

14. מה הרבד בין הדברים?

15. מדוע הלהקה בדרך כלל מאמין למלווה, ואילו המלווה אינו מאמין ללהקה?

16. מה היה המעשה בפיקודון של ה"כיבוי"?

17. מה פסק רב נחמן?

18. האם אותו אדם קיים את הפסק, ומה עשה רב נחמן?

דף ליה עמוד ב'

1. אדם שנטו קruk מרצינו, האם זה דומה למקרה שגבו ממנו?

2. איזה חילוק יש לחלק בין המקרים?

3. מי שגבו קruk ממה יכול לאכול פירות? [3 שיטות]

4. השוכר פרה מחבירו, האם חייב באונס?

5. השואל פרה האם חייב באונס?

6. שוכר שהשאיל את הפרה ומיתה, למי ישלם השואל את הפרה לדעת חכמים, ולדעת ר' יוסי?

7. מהי סברת חכמים ומהי סברת ר' יוסי?

8. לפי שאלת הגמרא, מה יכול הבעלים לומר לשוכר?

9. לפי הבנת הגמרא בשאלתך, بما קונה השוכר את הפרה?

10. איך תירצה הגמרא את השאלה?

11. לפי תירוץ הגמרא, בשביל מה נשבע השוכר?

15. איך השיטה החלטתית תתרץ את המשנה?

16. מה קשה לפि תירוץ זה?

17. ומה תירצו על הקושי?

18. שומר המוסר לבניו הקטנים, מה דינו?

19. מה רצוי להובייה ממשנה זו לעניין שומר שומר לשומר?

20. איך תירצו לפि השיטה ההחלטהית?

21. איך מדויק מლשונו המשנה במו תירוץ זה?

דף ל"ו עמוד ב'

1. מה נפסק להלבה בעניין שומר שומר לשומר?

2. מה הטעם של מי שמחייב לדעת אבי [לעיל בעמוד א'] ומה הטעם לדעת רבא?

3. פשע בה ויצאה לאגם ומתה שם, ומה הוא פשע? [רש"י]

4. מה הדין לדעת אבי בנסיבות זה?

5. ומה הדין לדעת רבא?

6. האם זה תלוי בחלוקת של "תחילתו בפשיעה וסופו באונס" או שכאו כולם מודים?

7. באיזה מקרה מודה אבי שלא אומרם שההבל של האגם הרג אותה?

8. אם גנבה ומתה אצל הגניב, האם חייב על הגנבה לדעת רבא ומדווע?

9. מה הקשו בעמוד הקודם על ר' יוחנן משוכר שומר לשואל?

10. לדעת רבא האם קושיא זו נבונה, ומדווע?

11. לפי ההסביר של רבא - שאינו מאמין לו בשבועה, האם קשה מהמשנה על ר' יוחנן?

12. רועה שהעללה את הבימה לראש ההר ונפלת, מה הדין, ומדווע?

13. ואם מתה שם בראש ההר, מה הדין?

14. מה קשה מזה לדעת אבי?

15. מי שמעלה ל"מרעה שמן וטוב" האם נקרא פושע?

12. מה המקורה שהבעל משלם ומה פרות לשוכר?

13. במה פרות צריך לשלם לו?

14. במה מרו ציריך לתת לו לגמרי, ובמה מרו רק לזמן קצר?

15. מה הקשו על זה?

16. ומה תירצו?

17. לפִי מר ברashi במה פרות ישלם?

18. מה הסברא שלו?

דף ל"ו עמוד א'

1. על איזו שבועה חייבם קרבנו חטא, ועל איזו קרבנו אשם?

2. מדוע גם השואל צריך להשבע, והרי הוא משלם? [רש"י]

3. באיזה מקרה גם השוכר וגם השואל חייבם חטא?

4. באיזה מקרה גם השוכר וגם השואל חייבם אשם?

5. באיזה מקרה השוכר חיבח חטא והשואל חיבב אשם?

6. באיזה מקרה השוכר חיבב אשם והשואל חיבב חטא?

7. באיזו שבועות שקר אמר ר'AMI שאינו חייב קרבן, ומאייזה פסוק למד זאת?

8. האם ר' ירמיה חולק עלייו?

9. "שומר שומר לשומר" מה דינו?

10. האם יש הבדל אם העלה את דרגת שמירתו או הוריד, לחיבב או לפטור?

11. מה נקרא להעלות את השמירה, ומה נקרא להוריד?

12. מה סובר מי שפוטר?

13. מה סובר מי שמחיב?

14. מה המשנה שלנו בשוכר שומר לשואל, במו איזו שיטה משמע?

דף ל"ז עמוד ב'

1. במקרה שהחמשה בני אדם תובעים אותו והוא שותק, האם נחשב להודאה?
2. מה הסברא לומר שבאן לא אומרים "שתיקה בהודאה?"
3. לפי הבנת הגمراה בתחילת מה הפירוש "מניח גולה לפניהם ומסתלק?"
4. מה הגمراה מבקשת על פירוש זה?
5. מה הובייחו מאבידה שהיא "ספק הינוח" לקושיה זו?
6. איך פרשו לבסוף מילים אלו – "מניח גולה בינם ומסתלק?"
7. מה סובר ר' עקיבא במקרה שהחמשה אנשים טובעים אותו?
8. לפי דבריו שם – האם מוציאים ממון מספק?
9. מה המקירה ב"נפל הבית עליו ועל אמו?"
10. מה הוויכוח שם בין הצדדים?
11. מה דעת בית שמאי ובית הלל בעניין זה ומה דעת ר' עקיבא?
12. מה מוכחה ממש בדעת ר' עקיבא בעניין הוצאה ממון מספק?
13. איך תירצוי את הסתירה בדעת ר' עקיבא?
14. מה קשה על בר מהמשנה שלנו?
15. איך מוכחה שהדין במשנה שלנו הוא גם לפי ר' עקיבא?
16. איך מוכחה שהמשנה מדברת ב"שם ושם"?
17. איך תירצוי את הקושיא מהמשנה שלנו?
18. במקרה של הפקחת בבשים, מה פסק רבא?
19. מדוע שם לא אומרים שהיא צריך לדיק ולשים לב מי הפקיד את השניים?
20. אם היה כתוב את מחלוקת התנאים בכיסף למה לא היינו יודעים בלילה?

דף ל"ז עמוד א'

1. כמו מי נפסקה ההלכה במחלוקת חכמים ור' יוסי בשוכר שמסר לשואל?
2. לדעת שמואל – האם ר' יוסי חולק גם במשנה הראשונה?
3. אם כן, למי יLER ה夬פלו?
4. אם הוא חולק, מה הסברא שלו?
5. האם גם במחלוקת שם פסק שמואל הלכה במוותיו?
6. לדעת ר' יוחנן – האם ר' יוסי חולק גם במשנה הראשונה?
7. מה הסברא של ר' יוחנן?
8. מה הסתירה ששאלו מדברי ר' יוחנן בגין, למה שאמר בתחילת הפרק?
9. איך תירצוי זאת?
10. בראשא של המשנה בשיש לו ספק למי חייב את המנה, מה יעשה?
11. בשפהקדיו אצל זה מנה וזה מאותיים מה יעשה לדעת חכמים?
12. ומה יעשה לדעת ר' יוסי ומה טעמו?
13. לפי הרישא של המשנה, האם מוציאים ממון מספק?
14. ומה משמע מהסיפא?
15. איך הגمراה מתרצת בתחילת את הסתירה?
16. למה תירוץ זה לא מספיק לגבי פקדונו?
17. ומה הסתירה ששאלו בין גולן לגולן?
18. איך מוכחה שר' טרפון מסכימים עם דברי המשנה שלנו?
19. איך תירצוי את הסתירה בעניין גולן, ואיך הובייחו מהמשנה בתירוץ זה?

שאלות שיעלו במהלך הלימוד

• א. יidea של הקורקינט צפוף?

• הרכגה הילק טויגס און אי יקְלַט און הנטיגן?

• הנושא חיטה און התגעג, און אי אוניא האיביז?

• היגען אונז אונז און הנפליך עירוק, האם האונז אונז גלעד?

• האם לכ"ז גוינו אח"ה און אונז אונז גלעד להחכיר וכיא?

• עזיקו ייק אונז אונז גהיטין גוין גוין און אונז און הנטיגן
הרישים קראון גראונד, אי חי' גלעד?

• היגען נרוח גאנז אונז אונז אונז אונז אונז אונז אונז?

• סוחה האיזערם אונז אונז אונז אונז אונז אונז?

• אה צואם צמ העריך אונז אונז אונז אונז אונז?

